

תת"ע 12477/11/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

11 אפריל 2021

מדינת ישראל
פלוני

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים
תת"ע 12477-11-18 מדינת ישראל נ' פלוני
לפני כבוד השופט, סגן הנשיא נאיל מהנא
בעניין: המאשימה
הנאשם
ע"י בא כוחו עו"ד חני דוד

גזר דין

מבוא:

1. הנאשם שלפני הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של נהיגה כאשר רישיון הנהיגה שלו פקע וחלפו למעלה משנתיים מיום פקיעת תוקפו, בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה; וכן בנהיגה ברכב כאשר רישיון הרכב פקע למעלה משנה בניגוד לסעיף 2 לפקודת התעבורה. העבירות הנ"ל בוצעו על ידי הנאשם ביום 20.07.18.
2. לאחר מתן הכרעת הדין, הנאשם צירף שני תיקים נוספים בהן הודה והורשע: האחד, בגין אירוע מיום 27.04.18 בו יוחסו לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ברכב ללא ביטוח, רישיון רכב פקע בתקופה העולה על שנה, רישיון הנהיגה פקע מעל שנתיים ושימוש בטלפון בעת שהרכב נע ללא דיבורית (פ"ל 4836-07-18); והשני, בגין אירוע מיום 30.01.20 בו יוחסו לו עבירות של רישיון רכב פקע בתקופה העולה על שנה, רישיון הנהיגה פקע ועברו למעלה משנתיים, נהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף על השימוש ברכב (תת"ע 5626-03-20).
3. יצוין, כי כנגד הנאשם עומד ותלוי מאסר על תנאי למשך 6 חודשים שהינו חב הפעלה לתיק שבפניו. המאסר על תנאי הוטל על הנאשם במסגרת תיק תת"ע 5744-10-17 מיום 22.02.18 בו הוא הורשע ונדון בגין עבירות של נהיגה ברכב כשתוקף רישיון הנהיגה פקע מעל שנתיים ונהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף על שימוש ברכב.
4. בטרם טיעונים לעונש, הופנה הנאשם לבקשת ההגנה לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות שירות והוא נמצא מתאים לרצות מאסר בדרך של עבודות שירות.

טענות הצדדים:

5. ב"כ המאשימה טענה כי ניתן ללמוד מהתיקים בהם הורשע הנאשם כי נשקפת ממנו מסוכנות רבה לביטחון הציבור שכן לא רק שרישיון הנהיגה שלו פקע בשנת 2006 כאשר חלפו מאז למעלה מ-14 שנים אלא שהוא שב ומבצע אותה עבירה של נהיגה ללא רישיון פעם אחר פעם והוא אף הרהיב עוז ונוהג בזמן פסילה כאשר הוא מחזיק טלפון בידו בנוסף לשלל עבירות שהוא מבצע כדבר שבשגרה.

עמוד 1

6. ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשם הוציא רישיון נהיגה בשנת 1980 ולחובתו 20 הרשעות קודמות.
7. ב"כ המאשימה הדגישה כי ביום 22.02.18 הורשע הנאשם בעבירה דומה של נהיגה כאשר רישיון הנהיגה שלו פקע והוטלו עליו עונשי פסילה ועונשים מותנים (17-10-5744), אולם, הרשעתו הנ"ל לא הרתיעה אותו מלבצע עבירות נוספות.
8. לטענת ב"כ המאשימה, מתחם הענישה הראוי לתיק שבפנינו הוא בין מאסר על תנאי לבין 12 חודשי מאסר בפועל, 3 חודשי פסילה בפועל למשך 3 שנים, מתחם זה אף הינו בגין הרשעותיו בתיק המצורף 5626-03-20, באשר לתיק הנוסף המצורף 4836-07-18 שם מדובר גם בנהיגה בזמן פסילה ולכן המתחם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 60 חודשי פסילה, ו- 15 ימי עבודות שירות לבין 20 חודשי מאסר בפועל.
9. המאשימה ביקשה למקם את הנאשם ברף העליון של המתחם. לטענתה, העובדה שהנאשם שב ומבצע אותה עבירה פעם אחר פעם ממקם אותו ברף העליון של המתחם שכן מדובר באדם שעושה דין לעצמו מתעלם מהוראות החוק ומהחלטות בית המשפט, ולכן נוכח צירוף תיקים ועברו של הנאשם היא מבקשת להטיל עליו מאסר בפועל מאחורי סורג ובריש למשך 15 חודשים, פסילה ארוכה למשך 5 שנים, הפעלת פסילה על תנאי של 6 חודשים, הפעלת התחייבות בסך 4,000 ₪, פסילה על תנאי ארוכה, מאסר על תנאי ארוך שיבטא את מורת רוחו של בית המשפט ממעשי הנאשם והמסוכנות לביטחון הציבור וקנס משמעותי. בנוסף, היא מבקשת להפעיל את המאסר המותנה של 6 חודשים וזאת במצטבר לכל עונש אחר.
10. ב"כ הנאשם מבקשת להאריך את המאסר על תנאי וכן להטיל על הנאשם ענישה נלווית ולחילופין היא מבקשת להפעיל את המאסר על תנאי בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה. לטענתה, אמנם נגד הנאשם מאסר על תנאי (תת"ע 17-10-5744) אולם, מאחר ובגזר דין שניתן לאחריו ביום 09.01.19 (תת"ע 18-08-3211) התבקשה רק הפעלת ההתחייבות שהייתה נגד הנאשם ולא הייתה בקשה להפעיל את המאסר על תנאי מאותו גזר דין אזי כעת בית המשפט מורשה להאריך את התנאי שכן הוא בר הפעלה ולא חב הפעלה.
11. לטענת ב"כ הנאשם יש לקחת בחשבון את העובדה כי לביצוע העבירה לא קדם תכנון מוקדם אלא מדובר בנהיגה ספונטנית ללא מחשבה. הנזק מביצוע העבירה, הינו מסוכנות תאורתית, סיכון פוטנציאלי, מאחר והנאשם ידע לנהוג שכן הוא נהג הרבה פעמים ולא ביצע תאונה. עוד לטענתה, בבית המשפט העידו שני מומחים, ואמנם נקבע כי ההגנה לא עמדה ברף הוכחת העדר כשירות ואחריות, וכי הנאשם יכול היה להבין את הפסול במעשהו אך קיים סייג לעניין זה לטובת הנאשם, והמומחה שאינו מטעם הנאשם אף קבע כי ניכר אצל הנאשם בלבול וחוסר ארגון באופן בו הוא מתנהל.
12. ב"כ הנאשם מדגישה כי הטלת עונש מאסר מאחורי סורג ובריש תפגע בנאשם בצורה קשה מאוד שכן מדובר באדם שמעולם לא ריצה מאסר בפועל, ונוכח גילו המבוגר והבעיות הבריאותיות שמהם הוא סובל, הדבר מקשה עליו אף יותר. עוד ציינה ב"כ הנאשם כי הנאשם סובל מבעיות בריאותיות ובתמיכה לכך הגישה מסמכים לפיהם הנאשם היה מאושפז בעקבות גידול שהתגלה אצלו ונזקק לניתוח.
13. ב"כ הנאשם מבקשת להסתפק בהארכת המאסר על תנאי וענישה נלווית ולטענתה, ככל שבית

המשפט ידחה את הבקשה להאריך את התנאי היא מבקשת שהתנאי יוטל בעבודות שירות למשך 9 חודשים.

דין

14. העיקרון המנחה בקביעת מתחם העונש הוא עיקרון ההלימה, שמשמעותו "קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו" (סעיף 40ב לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין")). בקביעת המתחם עליו להתחשב בערך חברתי שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו; במדיניות הענישה הנהוגה; ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין).

מהו העונש הראוי בגין העבירות בהן הורשע הנאשם

15. במקרה דנן מדובר בשלושה כתבי אישום, המייחסים לנאשם עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף אליה מתווספות עבירות נוספות ואף באחד מהם עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

16. עבירה של נהיגה בזמן פסילה הינה עבירה חמורה. בית המשפט העליון התייחס לא פעם לחומרה המיוחדת אותה יש לייחס לעבירה של נהיגה בזמן פסילה, ולענישה המחמירה המתחייבת בעטייה.

כך, למשל, באו הדברים לידי ביטוי ברע"פ 3878/05 בנגוזי נ' מ"י (פורסם בנבו, 26.05.05): "העבירה אותה עבר המבקש היא חמורה ויש לבטא את חומרתה בענישה מרתיעה. נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סיכונים רבים לביטחונם של נוסעים ברכב והולכי רגל. יתר על כן, ולא פחות מכך, היא משקפת התייחסות של ביזוי החוק וצווי בית המשפט".

וגם ברע"פ 2221/11 הראל נ' מ"י (פורסם בנבו, 24.03.11) ציין בית המשפט, כי: "נהיגה בזמן פסילה אינה סטירת לחי לחוק בלבד, אלא סיכון לכולי עלמא, לנהגים ולהולכי הרגל מסביב, שהרי אם מצא בית המשפט כי פלוני אסור שיחזיק הגה בידו וינהג ברכב, מעיד הדבר על מסוכנותו בכביש".

יש בעבירה של נהיגה בזמן פסילה לא רק דופי פלילי, אלא אף דופי מוסרי כפול: הסיכון לנהג עצמו ולעוברי הדרך, וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות הדרכים אם יתרחשו בעת הנהיגה (רע"פ 665/11 אבו עמאר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 24.01.11)).

"מי שנוהג בזמן פסילה ראוי לעונש חמור שבין מרכיביו פסילה לאורך זמן ומאסר לתקופה הולמת" (רע"פ 1812/94 פרץ נ' מ"י (פורסם בנבו, 06.06.94). כך גם מי שמבצע את העבירה בפעם הראשונה.

17. מתחם הענישה בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה נע בין מאסר מותנה למאסר של מספר חודשים לצד פסילה שלא תפחת משלושה חודשים. מתחם הענישה בעבירה של נהיגה בזמן פסילה מתחיל ממאסר בפועל לתקופה קצרה עד לתקופה של מספר חודשים לצד פסילה שלא תפחת משלושה חודשים.

18. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס

הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

19. בשיטתנו, הענישה היא אינדיווידואלית ובכל מקרה יש לבחון, בטרם מתן גזר הדין, את נסיבות המקרה ונסיבותיו האישיות של הנאשם. בבחינת העונש הראוי לנאשם, בנסיבות המקרה דנן, לא מצאתי שלא להטיל על הנאשם עונש מאסר, אם כי מצאתי שיש מקום להורות על ריצויו בעבודות שירות.
20. לעניין הבקשה להורות על הארכת עונש המאסר על תנאי, אני מורה על דחיית הבקשה מאחר ולא ניתן בנסיבות העניין לעשות זאת גם אם עניינו של הנאשם מצדיק הארכת התנאי.
21. סעיף 55(א) לחוק העונשין, קובע, כי: **"מי שנידון למאסר על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת, יצווה בית המשפט על הפעלת המאסר על תנאי"**.

סעיף 56 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 קובע כי :

"(א) בית המשפט שהרשיע נאשם בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מאסר רשאי, על אף האמור בסעיף 55 ובמקום לצוות על הפעלת המאסר על תנאי, לצוות, מטעמים שירשמו, על הארכת תקופת התנאי, או חידושה, לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים, אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות הענין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי.

(ב) לא ישתמש בית המשפט בסמכות לפי סעיף זה אלא לגבי ההרשעה הראשונה של הנאשם בשל עבירה נוספת..."

לאמור, **"דרך המלך הינה, שלא להאריך עונש שנפסק על תנאי, אלא להפעילו"** (עפ"ת 7895-09-11 מ"י נ' די קסטרו (פורסם בנבו, 01.11.11). אולם, רשאי בית המשפט להאריך את תקופת התנאי מטעמים מיוחדים שירשמו מקום שלא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי.

22. בענייננו, מקור התנאי הינו בגזר דינו של בית המשפט לתעבורה בירושלים מיום 22.02.18 לפיו נגזר על הנאשם בין היתר עונש מאסר מותנה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים, אם ינהג בזמן פסילה או ללא רישיון נהיגה תקף.

23. ביום 27.04.18 נתפס הנאשם נוהג ברכב בזמן פסילה, והוא הודה והורשע בהתאם להסדר טיעון ודינו נגזר בגזר הדין מיום 09.01.19. בגזר דין הנ"ל לא הובאה כל התייחסות לעניין עונש המאסר שהיה תלוי ועומד כנגד הנאשם ולכן הוא לא הופעל ואף לא הוארך.

24. אין לקבל טענת הסניגורית המלומדת כי משלא הובאה כל התייחסות לעניין עונש במאסר על תנאי באותו גזר דין אזי כיום ניתן להאריך את אותו תנאי.

25. בהתאם לסעיף 56 לחוק העונשין נקבע כי **לא ישתמש בית המשפט בסמכות לפי סעיף זה אלא לגבי ההרשעה הראשונה של הנאשם בשל עבירה נוספת**, לאמור, המחוקק קבע באופן מפורש "הרשעה ראשונה" ואין ענייננו בהרשעה ראשונה שכן הנאשם כבר הורשע בעבירה נוספת ביום 09.01.19. יתרה מזאת, בענייננו, מדובר בכתבי אישום שצורפו יחד אשר כוללים מספר עבירות שכל אחד מהם לבדו מפעיל את המאסר על תנאי כך שבכל מקרה אין רלוונטיות לטענה זו.

26. לא זו אף זו, מדובר בבקשה להטיל עונש החורג לקולא מהמתחם ומהעונש הראוי לנאשם והיא לא משקפת כלל את מדיניות הענישה הראויה במקרים דומים.
27. הנאשם אכזב חרף העובדה שבפעם הקודמת הוזנה, ושב ואחז בהגה וזאת למרות שעונש מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים ריחף מעל ראשו.
28. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, הגעתי למסקנה כי אין מנוס מהפעלת המאסר על תנאי. הנאשם עדיין לא הוציא רישיון נהיגה חרף תקופת הפקיעה הארוכה של מעל ל-14 שנים ולמרות זאת הוא שב פעם אחר פעם ואוחז בהגה ללא רישיון בתוקף והפעם כאשר הוא פסול לנהיגה וחרף מאסר על תנאי אשר מרחף מעל ראשו.
29. בנסיבות אלה, אני קובע כי מאחר ומדובר בעבירה חוזרת וכאשר מדובר במי שביצע את העבירה כאשר מאסר על תנאי מרחף מעל ראשו, העונש המתאים אמור לכלול רכיב של מאסר. בנסיבות אלה אני מטיל על הנאשם עונש מאסר לתקופה של 9 חודשים תוך הפעלת המאסר על תנאי בן 6 חודשים, בחופף.
30. הכלל הוא כי מאסר מותנה ירוצה באופן מצטבר לעונש החדש, למעט במקרים חריגים המצדיקים זאת, כאשר על בית המשפט לנמק את הטעם לחריגה מכלל זה (ראו: ע"פ 1323/08 **מדינת ישראל נגד פלוני** (ניתן ביום 29.10.08)).
31. בית המשפט העליון חזר על הגישה הנ"ל בע"פ 3869/09 **יצחק סלימן נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 28.12.09) ואמר: **"רק בנסיבות מיוחדות רשאי בית המשפט לקבוע כי המאסר המותנה שהופעל ירוצה בחופף לעונש המאסר שנגזר בגין העבירה הנוספת. החוק דורש כי תקופת המאסר יחפפו רק אם קיימים 'טעמים שיירשמו'."** **"דרישת 'טעמים שיירשמו' מצמצמת את שיקול דעת בית המשפט, וזאת על מנת לא לפגוע בכוחו של עונש המאסר כעונש ממשי ומוחשי."**
32. במקרה דנן, בהתחשב באורך המאסר שהושת על הנאשם ונוכח נסיבותיו האישיות ומצבו הבריאותי כפי שפורטו על ידי באת כוחו, הגעתי למסקנה כי יש להפעיל את המאסר על תנאי בחופף.

על כן אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

- א. פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 36 חודשים.
הנאשם פטור מהפקדת רישיון נהיגה. הפסילה תחושב מהיום.
- תשומת לב הנאשם לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.**
- ב. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.
- ג. אני מצווה על מאסרו של הנאשם בפועל למשך 9 חודשים. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות עמוד 5

בהתאם לחו"ד הממונה על עבודות השירות. על הנאשם להתייצב ביום 9.5.21 בפני הממונה על עבודות שירות לצורך קליטה והצבה.

תשומת לב הנאשם שעליו לבצע כל העבודות המוטלות עליו במסגרת עבודות השירות עפ"י הנחיות שתינתנה לו מעת לעת ע"י הממונה במקום. כל הפרה של עבודות שירות תגרום להפסקה מיידית של עבודות השירות ולריצוי עונש מאסר בפועל.

ד. אני מצווה על מאסרו של הנאשם למשך 6 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים, אם יעבור על הוראות סעיף 67 ו/או 10(א) לפקודת התעבורה תשכ"א-1961, שעניינם נהיגה בפסילת רשיון או נהיגה ללא רשיון נהיגה בתוקף.

ה. אני מורה על הפעלת עונש מאסר למשך 6 חודשים, כפי שנפסק על תנאי ע"י בימ"ש לתעבורה בירושלים בתיק 5744-10-17 ביום 22.02.18 לריצוי באופן חופף.

ו. אני מורה על הפעלת עונש פסילת רשיון למשך 3 חודשים, כפי שנפסק על תנאי ע"י בימ"ש לתעבורה בירושלים בתיק 5744-10-17 ביום 22.02.18 וכן הפעלת עונש פסילת רשיון למשך 3 חודשים כפי שנפסק על תנאי ע"י בימ"ש לתעבורה בירושלים בתיק 3211-08-18 ביום 09.01.19 לריצוי באופן חופף.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ט ניסן תשפ"א, 11 אפריל 2021, במעמד הנוכחים.